

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, isimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Državni zbor.

Na Dunaji, 28. maja.

Koalicija ima velike skrbi. Kaže se, da namerava opozicija poprijeti se zadnjega sredstva, katero jej je še na razpolago: obstrukcije. Z oziranjem na postopanje večine in vlade jej tega ni zameriti. Mladočeli, protisemitje in nemški nacionalci so se združili in bodo z vsemi po opravniku dopuščenimi sredstvi skušali zavleči razpravo o davčni reformi, kar se je videlo že v današnji seji.

Začetkom seje so posl. dr. Tuček in tovariši stavili nujni predlog glede volilne reforme. Predsedujoči dr. Kathrein je odločil, da se bo razprava o Tučkovem predlogu vršila konec seje. Posl. Tuček je ugovarjal in zahteval, naj se razprava takoj vrši, vsled česar je dr. Kathrein vprašal zbornico, ali naj se razprava koj vrši. Na željo dra. Tučka se je glasovalo po imenih. Tučkov predlog se je seveda odklonil.

Posl. dr. Gessmann je na to predlagal, naj se otvori debata o vladnem dogovoru na interpelacijo gledé župnika Deckerta in zahteval, naj se o njegovem predlogu glasuje po imenih. Tudi Gessmannov predlog se je odklonil.

Zbornica je potem nadaljevala razpravo o davčni reformi. Govorili so poročevalec dr. Meznik in poslanca dr. Kaizl in Evgen Abrahamowicz. Kaizl je na dolgo in na široko razkladal svoje nazore, z očitnim namenom, da zavleče razpravo čim dlje mogoče. Govoril je dve uri in pol, tako da se je po kratkem Abrahamowiczevem govoru morala debata pretrgati.

Na vrsto je potem prišel Tučekov nujni predlog, s katerim se zahteva, naj volilni odsek naroči pododseku, da mu takoj predloži svoje poročilo o volilni reformi, in naj začne o njem nemudoma razpravljati.

Posl. dr. Tuček je svoj predlog obširno utemeljeval, sklicujoč se zlasti na očitni namen koaliranih strank, preprečiti namreč, da bi se volilni odsek še pred Binkoštimi bavil s pododsekovim poročilom.

Načelnik odseku za volilno reformo poslanec Widmann je povedal, da mu je načelnik pododseka naznanil, da je pododsek sicer odobril Rutowskega poročilo o volilni reformi, mu pa naročil nekatere premembe, vsled katerih bo poročilo šele jutri gotovo. Ker se mora poročilo tiskati, je fizično nemogoče, ugoditi Tučkovemu predlogu.

Debate so se udeležili posl. dr. Gessmann, Pacak in Prade. Predlog se je odklonil.

Prihoduja seja bo jutri.

Gospodska zbornica

se je danes sešla na sejo, v kateri je volila člane delegacije. Izvoljeni so bili: grof Badeni, Fran knez Clary, baron Czedik, Dumba, grof E. Fürstenberg, baron Gautsch, baron Gudenus, vitez Hartel, opat Hauswirth, baron Helfert, princ Ferd. Lobkovic, dr. Ludwig, baron Oppenheimer, grof Stadnicki, knez Starhemberg, grof Traun, grof Trauttmannsdorff, grof Vetter, baron Walterskirchen in grof Zedwitz.

Namestniki njihovi so: vitez Gompez, grof Haugwitz, opat Korcian, grof Lebedur, Lobmayr, grof Meran, grof Montecuccoli, knez Orsini-Rosenberg, grof Siemienski in baron Sochor.

Katastrofa.

Meščansko stavbinsko društvo.

Kakor smo že omenili, imelo je meščansko stavbinsko društvo včeraj popoldne v mestni dvorani svoj ustanovni občni zbor, katerega so se vsi sloji našega meščanstva mnogobrojno udeležili. Zborovanje je otvoril predsednik mestne hranilnice g. Vaso Petričič. Pozdravil je navzoče someščane in omenil, da se je moralo nekaj storiti, da se pretirane cene za stavbinski material in stavbinska dela kolikor mogoče paralizirajo; v to svrhu osnoval se je odbor iz naših meščanov, ki namerava oživotvoriti zadrugo z omejenim poročtvom, ki bi prva ustanovila veliko opekarno, pozneje pa se eventualno lotila tudi stavbinskega podjetja v velikem štilu. Na ta način ustvarila se bode obstoječim podjetjem konkurenca, ki bode gotovo ugodno uplivala na znižanje cen za stavbinska dela. Človekoljubna tendenca projektovane zadruge našla je v meščanskih krogih mnogo simpatij, kar je razvidno že iz tega, da je že do včeraj bilo podpisanih deležev za 80.000 goldinarjev. Ko se je potem sklenilo, da se ima sestava zadružnih pravil prepustiti odboru, prestopilo se je k volitvi ter so bili v odbor voljeni sledeči gospodje: notar Ivan Gogola, posestnik Julij Kantz, inženjer Pavlin, posestnik in trgovec Vaso Petričič, posestnik Karol Polak, trgovec Avgust Skaberné, trgovec Ferdinand Souvan, posestnik Fran Strukelj, odvetnik dr. Viktor Supan, posestnik Fran Trček, posestnik Ivan Velkovrh in nadinženjer Fran Žužek. Funkcionarje voli odbor iz svoje srede. Želeti je le, da bi novo društvo čim prej pričelo svoje delovanje in da bi našlo povsod one simpatije, katere v resnici zasluži.

Zgradba barak.

Mestni magistrat dovolil je zopet mnogim prosilcem zgradbo lastnih barak na mestnem svetu. V svrhu izvrševanja trgovine, odnosno obrta, dovolil je magistrat zgradbo lastne barake: trgovcema Viktorju Rohrmanu in Josipu Bahovcu na Sv. Jakoba trgu, ključarskemu mojstru Avgustu Žabkarju ob Marije Terezije cesti (poleg Rebekove barake), gostilničarici Ani Ehrfeld v podaljšanih Knafeljevih ulicah in trafikantnji Marijani Lohkar na Križevniškem trgu.

Listek.

Povračilo.

(Povest V. P. Želihovske. Iz ruščine preložil J. Mandelj. (Dalje.)

Od doktorja Maubrec a markizi de Satave.

S. Peterburg, 15. decembra 187* I.

Tres honorée Madame!

Odzivam se vašej želji in hitim obvestiti vas, da smo danes zjutraj srečno dospeli v stolico Rusije; hvala Bogu tudi nismo še zmrznili in ne nogam in rokam ni nosovom pripetila se ni nikaka nesreča, dasi so v veliki nevarnosti v tem volčjem klimatu. Tolažijo nas, da je letošnja zima topla . . . In vendar kakšen mrz je tu?! . . . Uf! . . . Kako srečen sem, da nisem v koži svojega deda polkovnika Maubrec-a, ki se je vračal izpod Moskve z veliko armijo . . . Ruska zima ni nikakor prijetna a tem prijetnejši ruski kozuh.

Stari grof prebil je pot odlično. V obče kaže vse, da se je njega zdravje stalno zboljšalo in ako se bolezen nepričakovano ne povrne, upletlo bode ozdravljenje takega mnogoletnega psihopata znamenit

rusk lavor v nevenljivi slavni venec du maitre. Slava mu! Slava Šarko!

Silno sem se bal svidenja očeta s sinom, ali ono izšlo se je, da se ni moglo bolje: spokojno, ljubeznivo, in povsem normalno. Nič sovražnega, nič sumnjivega več ne vidi grof v občevanji ali v očeh svojega sina. Tem bolje! Jedino to je hudo, da starec govori le o sliki mladega grofa, in misli le na to, da bi je prej ko prej videl. Pokazati sliko pa se mu ne more, ne sme. Pomislite, da so vsled nenavadne fantazije umetnika, ali tudi brez njegove vednosti kakor on trdi, oči umirajočega mladeniča na sliki — njegove lastne oči, oči grofa Alekseja Radomskega, kakor je tudi to patetiško, izrazovito lice podobno v najvišje meri — njemu samemu. Kako bi bilo mogoče odločiti se ter pokazati sliko starcu? To ni mogoče!

Mi smo je videli, a skrivoma. Ko je grofinja ugledala je, padla je skoraj v omedlevalo. In pri tem je čudno to, da grofinjo ni porazila osobita sličnost umirajočega s sinom njenim, temveč z nekim drugim, z nekim dedom, ki je kakor se kaže, poginil na tak tragičen način od roke ubijalca v lesu. Tako se je zagovorila ona v prvi hip prestrašenja svojega. Zakričala je sinu: Zakaj si to naredil? . . . Kje si

videl portret svojega deda? . . . Nesrečnik! uniči to sliko, kajti ona je smrt očetova, ako jo ugleda! Brzo! Za Boga, brzo ven ž njo iz našega doma! Te njene besede slišal sem jaz sam. Pozneje sicer je stvar zavijala ter trdila, da ne sličnost, ampak sama tragična snov slike jo je tako pretresla . . . Ona se boji, rekla je, da bi slika ne vplivala škodljivo na slabe živce njenega moža in tudi jaz sem podpiral njeno določbo, da se slika odstrani iz doma. Danes se slika odstrani. Morebiti so je že odpravili, ker je bilo določeno, da se odnese na tihem za časa predobednega spanja bolnikovega. Zapustil sem ga ravnokar, da se nekoliko odpočije, jaz pa, da vam pišem to-le pismo.

16. decembra. —

O kako strašen dan, kakovo noč smo preživeli! Markiza — vse je končano! . . . Naš bedni pacient grof Nikolaj Radomskij sklenil je danes zjutraj. O, kakšna drama! . . . Kakšno dušo pretresujoče podrobnosti.

Ker vem, kako draga vam je ta družina, skušal bom popisati vse podrobnosti.

Včeraj nisem utegnil zvršiti pisma. Preduo sem še končal, zaslišal sem nad seboj šum, obupen krik grofinje in beganje sem ter tje. (Konec prih.)

Draženje delavskih sil.

Pod tem zaglavjem smo včeraj priobčili notico glede draženja delavskih sil, v kolikor je provzročajo podjetniki. Ker se ne strinjamo povsem z dotičnimi nazori, smo pred notico izrecno pristavili „upraviteljstvo mestnega vodovoda nam piše“. S tem je jasno rečeno, da bodi upraviteljstvo samo odgovorno za to, kar piše. Z ozirom na razna vprašanja odgovarjamo, da ne stojimo na podjetniškem stališču, nego privoščimo delavcem toliko mezdo, kolikerkoli morejo po razmerah zahtevati.

Darila.

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so nadalje sledeča darila: Gospod Josip Wittasek, podpredsednik „Sluge“ v Zagrebu v imenu „odbora za priredbo ljudske veselice v korist po potrebu oškodovanih ljubljancev“ znesek 2288 gld. 16 kr.; mestna hranilnica v Pragi 1000 gld.; gospod Ivan Hribar, ravnatelj banke „Slavije“ v Ljubljani 306 gld. 20 kr., katere sta priposlala in sicer: administracija „Obzora“ v Zagrebu nadaljnjo zbirko 243 gld. 40 kr., tamburaško društvo „Zvonimir“ v Novom 62 gld. 80 kr.; administracija časopisa „Narodni Listy“ v Pragi nadaljnjo zbirko 269 gld. 89 kr.; pevsko društvo „Vienac“ v Požegi kot čisti dohodek v ta namen prirejenega koncerta 121 gld. 11 kr.; mestni svet v Časlavi 50 gld.; društvo strojevodij in delavcev tekstilne industrije v Nahodu 41 gld. 30 kr.; gospod Ivan Pospisil v Konjicah 25 gld.; deželno društvo privatnih uradnikov v Pragi 20 gld.; gospod G. A. Schulz, računski svetnik v Hannoveru, zbirko 39 mark; administracija časopisa „Reichspost“ na Dunaju nadaljnjo zbirko 12 gld. 80 kr.; gospod Josip Danelli v Milanu 20 frankov; moško pevsko društvo v Strassburgu na Koroškem zbirko 9 gld. 20 kr.; neimenovan v Třebavi na Moravskem 8 gld. 65 kr.; gospod F. Ravbinek v Šumperku na Moravskem 4 gld.; gospa Frančiška Bachler na Dunaju 4 gld.; gospod J. Bilek, nadučitelj v Duhcovem na Češkem 4 gld.; gospod Josip Gruber, pekarski mojster v Opatiji, vnovič 2 vreči kruha.

Uredništvu našega lista je poslal: G. R. Katalinič Jeretov v Zadru 64 kron (32 gld.) kot „daljni milodar sabran za tužno nastradalu braču u Ljubljani“; darovali so gg.: Fra A. Cvitanović 12 k., Stipe Kolombatović in P. V. Milović v Milni po 10 k., pop Ostrič 6 k., J. Katalinič v Novi in J. Radeljak v Braču po 5 kr., vitez P. R. Ohmucević 4 k., dr. Krstelj, prof. Lušič, Josip Poljak, Henrik Maurin in S. pl. Budisavljevič po 2 k., Lujo Milič v Slanu in J. Kalinič po 1 k.

V Ljubljani, 29. maja.

Celjsko vprašanje. „Südsteierische Post“ trdi v brzojavki z Dunaja z dne 22. t. m., da se glede „celjskega vprašanja“ mej vlado, desnico in koaliranimi Slovenci niso vršile nikake nove razprave. To ni resnično. Znano in umevno je, da je nemški levici to vprašanje zelo neljubo in situ in da bi se ga rada iznebila, ako le mogče. Vsled tega so se v poslednjih dneh vnovič vršila pogajanja ter se 25. t. m. končala. Pri dotičnih razpravah je, kakor so že listi poročali, Slovence zastopal g. poslanec Robič ter odločno povdarjal dovolj znano stališče slovenskih poslancev. Za tako malo stvar — pa tako hud boj!

Davčna reforma. Nemški konservativci zgubili so vse veselje nad davčno reformo. Njih listi že prete, da bodo glasovali konservativni zastopniki proti njej. Njim ne ugaja, ker so se premalo obdačile hranilnice in sploh veliki dohodki, in ker se niso kmetje do 1000 gld. dohodkov oprostili fazijske dolžnosti. Konservativni listi pišejo, da se bode z davčno reformo kmetom le malo pomagalo, a naložile se pa jim bodo velike situosti. Tega mnenja smo mi bili vedno, če tudi so pri nas nekateri v svojem optimizmu od vlade vse najboljše pričakovali. V koaliciji imajo odločilno besedo zastopniki velikega kapitala in ti gotovo nepremožnejših stanov ne bodo varovali.

Volitve v Italiji. Po uradnih poročilih voljenih je 326 vladnih privržencev, 102 člana ustavne opozicije, 31 članov radikalne opozicije in 14 socijalnih demokratov. Ožjih volitev je 15 in misli se, da bode pri ožjih volitvah voljenih 17 vladnih privržencev, 7 članov ustavne opozicije, 6 radikalcev in 3 socijalisti. Socijalisti so precej napredovali, a vendar še dolgo ne bodo tako močni, kakor so v Nemčiji. Italijanski delavci so slabše organizovani,

poleg tega je pa v sled revizije seznamov volilcev mnogo delavcev zgubilo volilno pravico. Po tem zakonu ima volilno pravico vsak moški, ki je spolnil določeno starost in zna pisati in čitati. Znanje čitanja in pisanja je pa v Italiji zlasti mej delavci še malo razširjeno. Zgubili so pa volilno pravico celo mnogi delavci, ki so večji pisanja, ker na dotični poziv niso prinesli nobenih spričeval o svojem znanju. Oblastva so letos v tem oziru strogo postopala in zlasti gledala, da pripravijo ob volilno pravico kolikor je moč veliko opozicijskih volilcev.

Belgijska ministerska kriza je popolnoma rešena. Ministerski predsednik de Burele je prevzel vodstvo vnanjih stvari, katero je bil odložil grof Merode. Ministerstvo notranjih stvari je prevzel poslanec Liebaert, ki je eden najgorečnejših zagovornikov varstvenih carin. Kongiško vprašanje se je začasno poravnalo. Prisvojenje kongiške države se je odložilo za jedno leto. Zbornica je pa baje pripravljena dovoliti vse, kar je potrebno za redno upravo kongiške države.

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi, 27. maja. (Ustanovitev podružnice c. k. kmetijske družbe za Izlake in okolico.) Pred dobrimi tremi leti ustanovila se je podružnica c. k. kmetijske družbe za Zagorje in okolico, ali vsled slabega vodstva razpadla je taista. Zato so se pa kraji izven Zagorja združili in si ustanovili svojo podružnico. V to svrhu sklical se je dne 26. t. m. ustanovni shod v Medijske toplice pri Izlakah, katerega shoda se je udeležil tudi ravnatelj c. k. kmetijske družbe g. Gustav Pirca. Ob 4. uri je otvoril zborovanje šentjurski učitelj g. Fran. Črnagoj s tem, da je v kratkih besedah označil namen shoda in predstavil zbranemu ljudstvu ravnatelja g. Pirca. Ta je v prav jedrnatem in popularnem govoru razkladal pomen podružnice, navduševal kmete, da naj se združijo, organizirajo, posnemajoč druge stanove. Prav umljivo jim je nadalje kazal, da je treba danes drugače kmetovati, kakor so kmetovali naši predniki, ker so sedanje razmere drugačne od nekdanjih, ker ima kmet sedaj več troškov, kakor jih je imel, ter dražje živi, kakor so živeli naši očetje. Za večje troške je pa treba večjih dohodkov; kolikor bolj naraščajo troški, toliko večji morajo biti dohodki, ako se hočemo izogniti propadu. Na to je navajal gospod ravnatelj pripomočke, s katerimi se bi dosegli boljši uspehi. Pridelovanje žita naj se omeji na toliko, kolikor ga je treba za domačo rabo, mesto tega pa naj se prideluje več krme, da bode mogoče rediti več živine. V živinoreji je spas tukajšnjega kmeta; te panoge naj se oklene in prepričan bode, da bode lažje izhajal. Mesa se čim dalje več potrebuje, zato bodo rasle cene živini. Tudi glede mleka in masla ne bodejo tukajšnji ljudje v zadregi, ker ga lahko prodajo v Zagorje, kjer ima taisto večjo ceno nego v Ljubljani. Opusti naj se siva pasma in uvede naj se v te kraje raje cikasta, katera hitreje dorašča in daje mnogo več mleka, kakor ona. Več če je živine v hlevu, več je gnoja in čem več gnoja, tem več krme, čem več krme, tem lepša živina. Se ve, da je treba poleg krme skrbeti tudi za snažnost živine in za snažnost in zračnost hlevov. Poleg živinoreje je za te kraje sadjereja neizmerne važnosti. Lega krajev je kakor nalašč za njo. Po tukajšnjih solnčnatih bregovih in gričih, kateri so tako dobro zavarovani proti mrzlemu severu in ostri burji, je prostora še za tisoče in tisoče dreves. Pri tej priliki je omenjal novodošlega učitelja g. Frana Črnagoja, ga ljudem opisoval kot izvrstnega sadjereja ter jih prosil, naj ga podpirajo v njega namenih in njega prizadevanjih, naj mu napravijo šolski vrt ali še boljše — podružnično drevesnico, iz katere bi vsak ud dobival drevesca zastoj. Mej govorom nad jedno uro trajajočim in po taistem se je čulo splošno odobravanje in splošna pohvala. Na to se je volil odbor, kateri se je po nasvetu gospoda Jožefa Zelnika, čemšeniškega župnika, naslednje konstituiral: Predsednik je g. Jožef Prašnikar, posestnik v Izlakah; tajnik g. Fran. Črnagoj, učitelj ravno tam; blagajnik g. Anton Klopčič, ržiški župan in posestnik v Šemniku; odborniki so pa: za Čemšenik župnik g. Jožef Zelnik, za Kolovrat župnik g. Gašpar Vilman, za St. Jurij župnik g. Fran. Jeršič, za Zagorje kupčevalca in posestnika gg. Mihelčič in Mlač, za Loke posestnik in gostilničar g. Anton Eibensteiner, za Kisovec posestnik in gostilničar g. Florijan Petelinkar, za Podlipovico posestnik g. Karol Rozina. Prepričani smo, da govor g. ravnatelja Pirca ne bode ostal brezuspešen. Mej zborovanjem in po taistem se je videlo, da je govornik zadel pravo struno, da je dosegel to, kar je hotel, vžgati namreč v srcih navzočih iskro ljubezni do kmetijskega stanu, iskro prizadevanja in delovanja v to svrhu, da se združijo naši kmetje v obrambe svojih pravic in v dosego svojih koristij. Ta iskra zanetila bode močan plamen novega navdušenja za delo, za trud, za napredek in da bi posledica tega dela, tega truda in napredka bili boljši dnevi našemu „steburu države“ — v to pomoz! Bog! L.

Češka narodopisna razstava v Pragi.

Odkar je bila l. 1867. narodopisna razstava v Moskvi, začeli so se narodi temeljiteje baviti s to važno stroko. V moskovskem muzeju nagromajenega je narodopisnega gradiva, da to daleč presega jednake zbirke v Evropi. V Rusiji začeli so opazovati narodno življenje dokaj prej nego drugod, ker je tam v obče narodni značaj podlaga vsakovrstnim ustrojem in ustanovitvam tako v državnem, kakor v društvenem življenju. Vzglede Rusov jeli so takorekoč posnemati ostali narodi evropski. Nemci so si osnovali v Berlinu velik muzej jednake vrste, više na severu Evrope nahajamo še starejše muzeje te vrste. Povsod, zlasti tudi v mnogih mestih naše države nastajajo ti muzeji; imamo že znamenite in zaslužne etnologe, a zanimanje za to stroko prodira dalje in dalje v vse sloje naroda.

In odkod to zanimanje? Dasi se ne daje tajiti, da nam občno društveno in obiteljsko življenje preuzamajo in preustrajajo občne evropske oblike; vse teži namreč po tem, da se „poobči“, da se utesni in utelesi v obče veljavne društvene oblike, — vendar se na drugi strani oživlja težnja po starodavnem, prvotnem značaju narodnem. Vsak narod hoče, da si ohrani to, kar še živi „narodnega svojstva“; vsak teži po tem, da se te narodne posebnosti in vrline, ki so dajale narodu podporo in življenjsko moč v hudih stoletnih borbah, širijo dalje in ucepijo tam, kjer izumirajo.

V današnjih časih splošno narodne borbe je torej postalo narodopisje velevažen predmet. Znameniti možje nabirajo gradiva, ogledujejo si hiše, v katerih živi narod, kajti vsak kos pohištva označuje narodni značaj, kateri se je tam bolj ohranil, koder prebiva ljudstvo dalje od svetovnega prometa, kjer še torej splošni „civilizacijski značaj“ ni izpodrinil prvotnih svojstev. Kako se narod nosi, kako sploh živi, kaj dela, s čim se bavi, kako izraža svoja čustva v veselih in žalostnih trenutkih življenja, vse to in drugo je bogat vir, iz katerega se nam razodeva narodova duša, iz katerega se zrcali narodovo srce.

Pred četirimi leti imeli so naši bratje Čehi svojo res krasno in prekrasno jubilejno razstavo. Svet se je divil vsemu, kar je tu videl; občudoval je češko industrijo, poljedelstvo, šolstvo, obrtnost, književnost, znanost, umetnost, vse, kar je ustvaril, pridelal, priboril, dosegel češki narod. Tako rekoč v kotičku te razstave stala je „česká chalupa“, pri kateri so se obiskovalci razstave radi mudili. In takrat se je porodila misel osnovati posebno narodopisno razstavo. Rodoljubi so se poprijeli dela, osnoval se je razstavni odbor, grof Harrach, grof Lažansky, etnolog Bartoš stopili so na čelo, mestna občina prevzela je pokroviteljstvo. Ves čas delalo se je neumorno. Navzlic stoterim zaprekam od raznih strani, razstava je namreč izključno češka, ker drugačna biti ne more, izvršil je odbor svoje ogromno delo, napravil je narodopisno razstavo, ki daleč prekaša posestrimo v Moskvi, ki pa tudi, kakor nam zatrjujejo poročila, nadkriljuje jubilejno razstavo leta 1891.

Češka narodopisna razstava v Pragi, ali kakor jo sami zovejo „naša narodopisna“, otvorila se je slovesno dne 15. maja ob 10. uri dopoldne. V predvečer otvoritve bila je slovesna predstava v Narodnem divadlu; dajala se je „Libuša“, uprizorile so se žive podobe in govoril se je prolog. Prava slavnost vršila se je dne 15. maja. Hiše so bile okrašene z narodnimi zastavami. Sprevod se je pomikal s Staromestnega trga proti razstavišču. Na čelu je jezdil praški „Sokol“, za njim so vozile ekvipaže s kočijaži v slovaškem kroju. Tu so bili zastopniki vseh stanov, znanosti in umetnosti. V tej veličastni vrsti bil je pokrovitelj razstave, gospod Gregor v čamari, ki je šel otvoriti razstavo.

Ob 10. uri se je vršil ta veličastveni akt. Na razstavišču je pričakoval došlece predsednik grof Lažansky, tudi oblečen v čamari; tu je že bil cesarski namestnik grof Thun in mnogo drugih povabljenih gostov, a nebrojna množica naroda prišla je k otvoritvi. Z burnim odobravanjem občinstva govoril je primator Gregor, in nepopisno navdušenje prešinilo je vse, ko je Gregor otvoril razstavo in končal z besedami: „A vše toto, lide česky, vykonal jsi vlastní silou a vlastní pílí, bez pomoci, bez záštity, bez podpory, — a proto nemohu jinak, puzen jsa vděčností, než provolati: Tobě, lide českoslovansky, budiž sláva, sláva, sláva!“

Pri otvoritvi pel je „Hlabol“ cesarsko pesem in potem na zvršetku pel je ves zbrani narod narodno pesem „Kde dom je moj“.

Dà, vse to, kar nam podaje razstava, napravil je narod češki s svojo močjo, brez pomoči, brez zaščite, brez podpore! S kraja se je namreč mislilo, da Čehi brez državne podpore ne morejo napraviti velike razstave. Nekateri krogi so bili uverjeni, da se bode vse podjetje razbilo ob nedostajanju potrebne glavnice. Toda ta jedina ovira, če bi sploh bila ovira, premagala se je koj v prvem trenutku, podjetju je priskočil na pomoč mogočen in radodaren mecen — narod češki! In tako so se nasprotniki razstave spet prevarili v svojih nadejih. Leta 1891. mislili so Nemci, da brez njih pomoči ne morejo Čehi napraviti jubilejne razstave, in zdaj so se zopet prekanili misleč, da brez njih ne more biti tudi „Narodopisne“, in se pritožujejo, da jih Čehi o vsak priliki prezirajo. V češko-slovanski razstavi pa je po našem mnenju prostora le Čehu in slovanski jednorodni koaliciji. Drugi ne.

Vse, kar nam podaje češka narodopisna razstava, to je lasten napredek, to je sad lastne kulture. Predmeti, ki so tu na ogled, so davne, toda žive priče o notranji, obiteljski zgodovini češkega naroda. Znano je, da je češka vas in češka „chalupa“ tako stara, kakor je star narod češki. Še daleč v današnji Nemčiji nahajajo se sledovi o tej češki kulturi. Četudi nam zgodovina molči o davni slovanski prošlosti, a to imamo drugo verodostojno pričo, ki je starejša, nego ona doba, ko so prvi žarki zgodovine obsijali narode slovanske. Še v oni temni dobi nerazdeljenega naroda slovanskega imeli so naši predniki „dom“ in vsi nazivi poedinih delov doma so današnjim Slovanom vzajemni, kar je dokaz, da so naši sivi predniki te nazive prinesli iz skupne domovine in da so že v tej prastari dobi imeli lepo urejeno družbinsko življenje, ter da so stali na visoki stopinji kulture. Dokazov temu ni treba navajati; navajamo to le kot uspeh slovanske znanosti. Slovanski dom, chalupa, je torej vir globokih študij, in mi moramo biti Čehom hvaležni, da so nam vse to, kar je raztreseno v njih domovini, predstavili na malem prostorčku zemlje, kjer v kratkih urah lahko spoznamo ves češki narod. V večino občinstva ni še prodrla važnost narodopisja, zategadelj so narodopisne razstave velika pridobitev. Z njimi se utrjujemo sami v svojih tradicijah, z njimi se krepimo v svojem narodnem duhu, z njimi si konečno pospešujemo razvijanje v narodnem značaju. Osobito so take razstave podlaga primerjanju, brez katerega si sploh narodopisne znanosti niti ne moremo misliti. Tu vidimo namreč, ali smo n. pr. v kakem oziru podobni drugim Slovanom. Na češki narodopisni razstavi zavzema odlično mesto staroslovanski drveni hram (cerkev). Ta cerkev imponuje osobito poročevalcu nekega ruskega lista, in ta poročevalec omenja, da se take cerkve nahajajo tudi v vologodski in arhangelski guberniji.

Na tem tesnem prostoru ni možno niti omeniti vseh oddelkov razstave, a kamoli popisati. Zadoščuje naj, ako le opozorimo na nekatere oddelke. Izredno znamenit je oddelek o slovanski ornamentiki. Da je slovanska ornamentika bogata in da igra važno ulogo, to predpostavljamo kot znano stvar. Čehi, Rusi in južni Slovani so v tem oziru občudovanja vredni velikani. V domu in v cerkvi ima ona odlično mesto, svoj postanek, svojo zgodovino. Ona je naša, ona je slovanskega uma proizvod; slovanska ornamentika je slovanskega izvora. Zanimanje za njo obudilo se je v novejši dobi v veliki meri ne samo pri Slovanih, nego tudi pri neslovanskih narodih, ki jo proučavajo in posnemajo. To je naš ponos. Uprava našega „Narodnega doma“ storila bi prav, ako bi posnemala sokolski „Dom“ v Kolinu in mnogo drugih javnih zgradb slovanskih. V Ljubljani imamo moža v to, in to strokovnjaka, troški niso večji nego navadni, in to bi bilo krasno, ako bi vsaj jedno ali dve dvorani v „Narodnem domu“ imeli s slovansko ornamentiko. Kakor ta oddelek, tako je tudi občudovanja vreden oddelek o narodnem šolstvu. Gospode profesorje in učitelje, dalje zlasti naše učiteljice opozarjamo na letošnjo narodopisno razstavo. Kdor le more, naj ne zamudi letošnje prilike. Pot mu bode bogato poplačan s tem, kar bode videl in občudoval.

Z narodopisno razstavo postavil si je narod češki najlepši spomenik dela, pridnosti, uma in živ-

ljenjske moči svoje. Ob to, kar si je sam usvarjal postavljaj, zidal in delal iz samega sebe, zadirali so se viharni časi, mnogo so mu napravili škode, mnogo porušili, kar si je sam postavil; toda naroda češkega uničili niso. A da ga niso uničili, to ni ničija druga zasluga, to je zasluga samega naroda češkega; to je zasluga češkega truda, neumorne delavnosti, velike samozavesti, narodne požrtvovalnosti, to je v obče zasluga velike češke kulture.

Anton Trstenjak.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. maja.

— (Nadvojvoda Evgen.) načelnik nemškega viteškega reda, pripeljal se je s spremstvom danes ob polu 6. uri zjutraj iz Kranja v Ljubljano ter se je s kolodvora peljal naravnost na Križevniški trg. Ogledal si je najprej križevniško cerkev in poslopje nemškega viteškega reda ter posestvo na Mirji, potem pa deloma peš, deloma na vozu skoraj celo mesto, zlasti pa cerkve in hiše, ki so po potresu bile najbolj poškodovane; mej drugim bil je nadvojvoda tudi v mestni hiši in v deželnem muzeju, kjer se je precej dolgo mudil. Ob 3/11. uri odpeljal se je nadvojvoda Evgen s posebnim vlakom v Novo Mesto, odkoder pojde v Metliko in Črnomelj, potem pa v Zagreb. Na kolodvoru južne železnice pozdravila sta nadvojvodo deželni predsednik baron Hein in župan Grasselli, oficijelnega vzprejema pa ni bilo.

— (Volitev v občinski svet ljubljanski.) Danes vršila se je v drugem volilnem razredu dopolnitvena volitev v občinski svet ljubljanski. Volitve udeležilo se je 99 volilcev ter so bili izvoljeni gospodje: ravnatelj ces. kr. obrtnih strokovnih šol Ivan Šubic s 93, odvetnik dr. Danilo Majaron z 92, c. kr. gimnazijalni ravnatelj Andrej Seneković z 88 in c. kr. računski svetnik Svetek s 86 glasovi. Predsednik volilne komisije bil je obč. svet. g. Jakob Zabukovec.

— (Slovensko planinsko društvo.) C. kr. deželna vlada je odobrila ustanovitev podružnice „Slovenskega planinskega društva“ v Radvljici. Do sedaj imelo je društvo dve podružnici in sicer v Savinjski dolini in v Kamniku.

— (Biciklistični klub „Ljubljana“) bode imel jutri četrtek zvečer ob 9. uri izredni občni zbor v vrtnem salonu gostilne „pri avstrijskem cesarju“.

— (Občinska volitev v Trziču.) K večerajšnjemu brzojavnemu poročilu, da je „stranka reda“ v III. razredu sijajno zmagala, dobili smo ravnokar obširnejši dopis, katerega priobčimo jutri. Za danes posnamemo, da je ista stranka ostala v II. razredu za 1 glas v manjšini, in da se v I. razredu iz lahko umevnih razlogov ni udeležila volitve. — Poroča se nam ob enem, da je nadvojvoda Evgena, ko se je večeraj popoldne pripeljal v Trzič, občinstvo pozdravilo z navdušenimi živjo klici. Nadvojvoda se je za dve uri nastanil v hotelu g. M. Lončarja in potem ob 6. uri odpeljal proti Kranju.

— (Pogozdovanje krasa.) Goriška komisija za pogozdovanje krasa je objavila poročilo o svojem delovanju, iz katerega razvidimo, da je doslej pogozdila 1578 hektarov sveta. Troški so znašali 64.100 gld. V lanskem letu je pogozdila 182 hekt. in nasadila 1.603.750 drevesc. Drevesca uspevajo dobro. Poleg že pogozdenih tal ostane še za pogozdovanje odločenih 6769 hekt. Od l. 1884 do 1894. se je za pogozdenje potrosilo 106.409 gld.

— (Potrjene volitve.) Cesar je potrdil volitev barona Alfreda Moscona načelnikom in Gustava Dellcotta načelnikom v namestnikom okrajnega zastopa brežiškega ter volitev Jožefa Zelenika načelnikom in Simona Ožgana namestnikom okrajnega zastopa ptujskega.

— (Zopet plaz.) Pri Sv. Petru pod Svetimi Gorami v sodnem okraju Kozje so se na hribih, mej katerima teče Sotla — ta dolina se zove Zelenjak in deli Štajersko od Hrvatske — pokazale na terenu, širokem kakih sto metrov, velike pokotine in so se jeli udirati manjši plazovi. Ker se je prebivalstvo štajerskih vasij Sv. Peter, Hrastje in Bistrica ter hrvatske vasi Klanjec in Tuhej balo, da bi nastala povodenj, ako bi se udrl plaz in zasul strugo, po kateri teče Sotla, prišla je 24. t. m. na lice mesta posebna komisija iz Brežic in hrvatska komisija iz Klanjca. Preiskava je dognala, da je strah prebivalstva opravičen. Komisija je odredila vse, kar treba, da se prepreči povodenj, ako bi se plaz udrl.

— (Toča na Goriškem.) V mnogih krajih na Goriškem je spomladna toča prouzročila precej veliko škodo. V nekaterih krajih so morali mlade ozimne setve kar pokositi za živino in so potem posejali turšico.

— (Posl. Ivan Nabrgoj.) velezaslužni prvoboritelj tržaških Stovencov, praznuje danes svojo šestdesetletnico. Pridružujoč se številnim njegovim čestilcem mu kličemo od srca: Na mnogaja ljeta!

— (Dva in pol glasa večine.) Zoper volitev volilnih mož v Opatju se je slovenska in hrvatska stranka pritožila na c. kr. namestništvo v Trstu. Pritožbi se je deloma ugodilo, v rešilu pa se pravi, da ostane italijanski stranki vzlic temu še vedno dva in pol glasa večine!!

— (Samson v uniformi.) Slehnemu je znano, kako izredno močan je bil svetopisemski velikan Samson. Tacega Samsona ima 13. topničarski polk v Zagrebu. Pri vajah topničarskih rezervistov, ki so bile te dni v Zagrebški okolici, je obtičal jeden top na blatni in razvoženi cesti, da ga konji niso mogli izpeljati. Naš Samson zgrabi s svojimi orjaškimi pestmi topovo cev, jo sname in vrže na tla, da so konji prazno lafeto brez težave izpeljali. Potem je dvignil orjaški topničar zopet cev in jo položil pravilno na lafeto. Par dni pozneje je bil omenjeni rezervist pozvan k raportu, kar mu je prizadelo precejšen strah. Svest si je bil namreč, da ni ravnal po vojnih predpisih in bal se je kazni. Njegov strah pa se je spremenil v veselje, ko mu je polkovno poveljništvo izreklo pohvalo za njegovo hladnokrvnost in odločnost. Zdjaj je še bolj ponosen na svojo izredno telesno moč, katero so že davno občudovali njegovi tovariši.

— (Samomor.) V Vičenci na Laškem je skočila dne 21. t. m. v reko Bacchiglione 40letna dekla Antonija Likar, doma iz Idrije.

— (Razpisane službe.) Mesto kontrolorja jetnišnice (X. čin. razreda) s prostim stanovanjem. Kavcija v znesku letne plače. Prošnje predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Mesto upravitelja jetnišnice (IX. čin. razred) s prostim stanovanjem. Kavcija v znesku letne plače. Prošnje do dne 12. junija predsedstvu dež. sodišča v Gradcu.

* (Hud potres v Turčiji) je razrušil mesto Paramythia v Epiru. Razun velikanskih poškodb na poslopih je katastrofa končala tudi mnogo človeških življenj. Po dosedanjih poročilih je nad 50 oseb bilo ubitih, 150 ranjenih, nekatere se pa pogrešajo. Hiše so večinoma razrušene, nad tristo let stara grška cerkev pa je bila več metrov v stran potisnena. Prebivalci morajo kampirati noč in dan na prostem, ker še niso mogli dobiti šotorov. — Tudi v Elbassanu v Albaniji je bil hud potres, ki pa ni prouzročil nobene škode.

* (Brutalen morilec.) V Kazilowicah v Galiciji sta se spela dva sosedaj; prvi je dolžil drugega, da mu je ukradel klopčič pavole. Obdolženec je napadel dolžitelja, ga vrgel na tla in ga s škornjem toliko časa bil po glavi, da mu jo je popolnoma zmečkal.

* (Grozno maščevanje.) V Midlandru, v ameriški državi Michigan, se je mlad in imovit mož, Hale poročil z znano krasotico Belle Hammond. Nastanila sta se v hiši, katero jima je podaril ženinov oče. Zjutraj po poroki je začela hiša goreti. Ogenj se je tako hitro razširil, da se novoporočenca nista mogla rešiti. Zgorela sta. Preiskava je najprej dognala, da je nekdo stopnice polil s kreosinom in pod prostirače vtaknil z oljem polite cunje, vsled česar se je ogenj tako hitro razširil; dognala pa je tudi, da je to storil bivši zaročenec nevestin, da se maščuje, ker ga je zaročenka zapustila!

Brzojavke.

Berolin 29. maja. Falb je obelodanil obsežno studijo o ljubljanskem potresu. V tem spisu protestuje proti temu, da se zlorablja njegovo ime v to, da se razširjajo vznemirjajoče vesti ter povdarja, da more njegova teorija le pomirljivo uplivati, ker dokazuje, da je vedno samo prvi sunek močan, vsi drugi pa rahli.

Dunaj 29. maja. Rešitev volilne reforme, Dipaulijevega predloga glede volilne pravice petakarjev in celjskega vprašanja se je odložila čez Binkošti.

Dunaj 29. maja. Z ozirom na jutrišnjo delavsko demonstracijo se načrt volilni reformi, kakor ga je izdelal pododsek, razglasi šele prihodnji torek. Zatrjuje se, da je načrt tudi v tehniškem oziru povsem natančno izdelan in da se bo po njem pomnožilo število poslancev na 400.

Dunaj 29. maja. Vlada pritiska na levičarje, naj bi se pri današnji volitvi župana zjedini na kompromisnega kandidata. Levičarski voditelji odklanjajo vsak kompromis, posamični levičarji pa nameravajo glasovati za dr. Luegerja, da bi se ne razpustil obč. svet. Lueger je za slučaj, da dobi dovolj glasov, izjavil, da vzprejme volitev. Zanimanje za izid volitve je nepopisno.

Dunaj 29. maja. Za jutri je sklican velik delavski shod, na katerem se bo zahtevala splošna volilna pravica.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gl. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (4-8)

Umrli so v Ljubljani:

27. maja: Apolonija Šinkovec, delavka, 57 let, Sv. Petra cesta št. 49.
 28. maja: Marija Guzelj, zasebnica, 59 let, Rožne ulice št. 33.
 V deželni bolnici:
 26. maja: Ana Pintar, gostija, 32 let. — Lorenc Dakskoblar, delavec, 60 let.
 27. maja: Ivan Hribar, delavčev sin, 4 leta.
 28. maja: Ivan Toman, gostič, 49 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. maja	7. zjutraj	736.7	17.2° C	m. vzh.	obl.	0.00
	2. popol.	737.3	20.7° C	m. vzh.	jasno	
	9. zvečer	737.0	17.3° C	sl. vzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 18.4°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. maja 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	35	"
Avstrijska zlata renta	123	"	25	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	123	"	40	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1072	"	—	"
Kreditne delnice	402	"	75	"
London vista	121	"	85	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	50	"
20 mark	11	"	90	"
20 frankov	9	"	65	"
Italijanski bankovci	46	"	05	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, oziroma mati, hči in sestra, gospa

Ivanka Vogelnik roj. Didič

danes opoludne po kratki a mučni bolezni, v 25. letu svoje starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.
 Truplo predrage rajnce bode v četrtek dné 30. t. m. ob 4. uri popoldne v hiši žalosti blagoslovljeno in potem na pokopališči pri sv. Križu k večnemu počitku položeno.
 Sv. maše zadušnice se bodo brale pri sv. Barbari in pri sv. Križu.
 Prerano umrla bodi priporočena v blag spomin in pobožni molitev. (741)

Idrija, dné 28. maja 1895.

Ivan Vogelnik, c. kr. učitelj, soproga — Fanči Vogelnik, hči. — Fran Didič, župan in posestnik, Katarina Didič, stariši. — Fran Didič ml., brat. — Jerica Lapajne, sestra. — Štefan Lapajne, c. kr. okr. komisar, svak.

Stavbe!!! (739)

Zidarje, štukatorje, kamnoseke, betonske delavce za vsake vrste betonska dela, za trasiranjem predloča dela in za podzemeljska dela oskrbuje v vsaki množini najhitreje in jih pripelje na lice mesta oblastveno avtorizovana posredovalnica E. Smetaček, Praga, Karolinenthal, Palackyjeva ulica št. 9 (Češko).

Za Ljubljano in okolico

iščemo spretnega agenta v svrhu razpečavanja zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreček. Visoka provizija in eventualno stalna plača. (507-10)
 Menjalnično društvo glavnega mesta Budimpešte Adler & Co.

Podružnica v Ljubljani zagrebskega stavbnega podjetništva Pilar, Mally & Bauda

arhitekt, inženirji in mestni stavbeni mojstri.
 Tehnični bureau: (726-2)
 Trubarjeve ulice št. 1 (blizu St. Jakobskega mostu).
 Ure za dogovore od 2. do 3. ure popoldne.

Prevzemanje in izvrševanje načrtov, projektov, proračunov stroškov, novih zgradb in prezidav sploh stavbnih del vsake vrste.

Prodaja jajc za valjenje

najstarejše primorske kokošarje za gojenje plemenitih kokoši, premijirane v Gorici 1891. l. z zlato svetinjo I. vrste. (719-2)
 Z rožnatim grebenom, ameriški Leghorn, tiste boje kakor jerebica, jedno jajce 25 kr. Cochinkinezar, žolt in bel, 20 kr. La Flèche, črn, 20 kr. Holandec, črn, z belo avbo, 20 kr. Srebrn in zlat bantata, 20 kr. Leghorn, Italijan, jarebične boje, 20 kr. Brahma, svetle in temne boje, 15 kr. Plymouth-Rock, okraguljen, 15 kr. Dorking, jarebične boje, 15 kr. Langshans, črn in bel, 15 kr. Andaluzijanec, modre boje, 15 kr. Houdan, francosk, 15 kr. Leghorn, Italijan, bel, z žoltimi nogami, 15 kr. Biserne kokoši, svetle boje, 20 kr. Peking-race, 20 kr. — Za embalažo s poštnine prostim pošiljanjem do 50 komadov 70 kr. — Garantue se za čisto plemo in sveže jajca. — Razpošiljata Ana vdova Stiegler in Peter Brumat, St. Peter pri Gorici, Primorsko.

RAKI

garantovano, skačočil, ki živi dospejo, vsak dan sveže lovljeni, po 1 poštna košarica, franko s povzetjem in prsto carine: (619-7)
 40 komadov solo-velikanov gl. 5.30
 60 " velikanov " 4.50
 100 " za juho " 3.30
 B. Haller, Stanislav št. 50, Galfelja, Avstr.

Sesalke in brizgalnice vsake vrste motorje

za na veter, za zgret zrak in petrolejske motorje v svrhu napeljevanja vode ali pa za poganjanje strojev vasi, graščine, gospodarstva ali kmetije, ville, vrte itd.
 A. KUNC, Moravska, Bela cerkev specialna tovarna. b (445-6)
 Ilustrovani prospekti zastoj. 24

Dijaki

se vzprejmeje v boljši rodbini v celo oskrbovanje. — Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (736-1)

Praktikant in učenec

z dobrimi spričevali in iz dobre hiše, se vzprejmeta takoj pri Jer. Reitz-u specerijska prodajalnica na Resljevi cesti št. 1 v Ljubljani. (742-1)

Prodajalnica

na prav dobro obiskanem prostoru se takoj odda. — Več se izve pri Ignaciju Zargi-ju v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 4. (707-3)

Vrnivšim se dijakom

priporoča se po potresu nepoškodovano stanovanje s hrano. Prostora je za 5 oseb. — Naslov: Jostpina Pelle, Kolodvorske ulice št. 16, pritličje na desno. (737-1)

Hiša z vrtom

9 sob s popolno opravo, različnimi stranskimi prostori, prekrasna lega, prikladna za doktorje ali večje rodbine, se v zdravilišču Gleichenberg dá v najem ali pa proda. — Vpraša naj se v Gradci, Glacisstrasse šte. 57, Hochparterre 2, vrata na levo. (653-3)

Prodajalnica

dobro založena z manufakturnim blagom, v boljšem mestu na Gorenjskem, (715-3) se takoj odda v najem. Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Zelodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo spešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujoče, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri nape-njanji in zapečenosti, preobloženem želodci z jedili in pljčami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gl., 3 tucate samo 4 gl. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-37) Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Prostovoljno dražbo

premakljivega blaga (hišne oprave, vozov itd.)

naznanja posestnica Jožefa Cunder

na dan 4. junija ob 9. uri dopoldne na dvorišči „pri Tonhu“.

Mengiš, dné 28. maja 1895.

(740-1)

Ign. Fasching-a vdove ključavničarstvo

Poljanski nasip h. št. 8

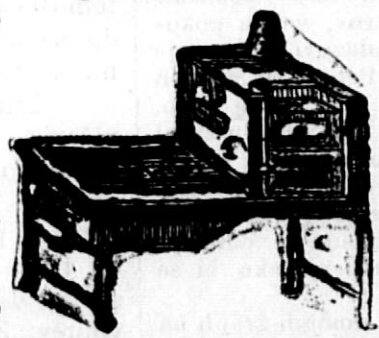
Reich-ova hiša
 priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprostejših, kakor tudi najfinejših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami.

Popravljanja hitro in po cenl.

Vnanja naročila se najhitreje izvršujejo. (340-17)

VABILO

občnemu zboru

okrajne bolniške blagajnice ljubljanske dné 31. maja 1895. leta ob 7. uri zvečer v mestni dvorani.

Dnevni red:

1. Poročilo o prejemkih in izdatkih koncem decembra 1894.
2. Določba o računskem poročilu blagajniškega načelnštva in njega razprtiv.
3. Volitve:
 - a) volitev nadzorovalnega odbora šesterih članov;
 - b) volitev razsodišča peterih članov.
4. Razni nasveti.

Načelnštvo okrajne bolniške blagajnice ljubljanske dné 29. maja 1895.

Načelnik: Anton Klein s. r.

Opomba: Brez izkaznice ni nikomur dovoljen pristop v dvorano (§ 29 blagajniških pravil). Ako bi bil ta zbor nesklepčen, se bo dné 7. junija t. l. ob že določeni uri vršil drugi občni zbor in sicer (po §. 30 blagajniških pravil) brez ozira na došlo število udeležencev. (731)